

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 53 PŽ-1859/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izjaviteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja H.G. NEKRETNINE d.o.o. u stečaju, Zagreb, Budmanijeva 1, OIB 72513857988, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Cvitić, odvjetnik u Zagrebu, Draškovićeva 4a, protiv tuženika TOFRADO d.o.o. u stečaju, Pleternica, Ante Starčevića 16, OIB 92907511183, kojeg zastupa punomoćnik Mijo Kladarić, odvjetnik u Slavonskom Brodu, Pilareva 28, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine u iznosu od 1.471.225,94 kn, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-281/2019 od 18. prosinca 2020., u sjednici vijeća održanoj 3. rujna 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-281/2019 od 18. prosinca 2020. u točkama I. i II. njene izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 20.900,00 kn.

r i j e š i o j e

Odbacuje se kao nedopuštena tužiteljeva žalba protiv točke III. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-281/2019 od 18. prosinca 2020.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-281/2019 od 18. prosinca 2020. odbijen je kao neosnovan tužiteljev tužbeni zahtjev da se utvrdi osnovanim osporavanjem tražbine tuženika prema tužitelju u iznosu od 1.471.225,94 kn kao tražbine II. višeg isplatnog reda (točka I. izreke), naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 73.500,00 kn sa zateznom kamatom od 18. prosinca 2020. do isplate, po stopi koja se primjenjuje na ostale odnose (točka

II. izreke), te je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 625,00 kn, sa zateznom kamatom od 18. prosinca 2020. do isplate, po stopi koja se primjenjuje na odnose iz trgovačkih ugovora (točka III. izreke).

2. Tužitelj je protiv navedene presude podnio pravodobnu žalbu pobijajući je u cijelosti zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavaka 1. i 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Zahtijeva žalbeni trošak u iznosu od 28.388,75 kn.

U žalbi ponavlja navode iznesene tijekom prvostupanjskog postupka, te u bitnom ističe kako je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda da nije raskinut poslovni odnos između parničnih stranaka na temelju kojeg je tuženik izdao račun na koji se odnosi prijavljena tražbina i glede čije isplate je doneseno pravomoćno rješenje o ovrsi. Navodi kako je taj zaključak u suprotnosti s ispravama u spisu budući da su stranke sporazumno raskinule ugovor o kupoprodaji nekretnine Sporazumom od 1. srpnja 2011. u kojem su potpisi stranaka ovjereni po javnom bilježniku. Smatra da je prvostupanjski sud svoj zaključak utemeljio na iskazu svjedoka unatoč tome što se u trgovačkim sporovima sporne činjenice prvenstveno dokazuju materijalnim dokazima (dokumentacijom), te ističe kako je nelogično da bi se sklapala dva ugovora o prodaji iste nekretnine i dva dodatka tih ugovora, a da pritom nije stavljen izvan snage prethodno sklopljeni ugovor. Navodi kako je ovrha pokrenuta na temelju računa izdanih na temelju sporazumno raskinutog ugovora o kupoprodaji nekretnine, pa je nejasan zaključak prvostupanjskog suda da ugovor o kupoprodaji nekretnine nije raskinut. Nadalje, navodi da ukoliko su sklapanjem novog ugovora o kupoprodaji nekretnine od 23. siječnja 2008. ispravljene pogreške iz prethodno sklopljenog ugovora o prodaji te nekretnine od 31. prosinca 2007., da je onda sklapanjem 12. ožujka 2008. dodatka Ugovora o prodaji nekretnine od 31. prosinca 2007. taj ugovor održan na snazi i da u konkretnom slučaju postoje dva pravna posla na temelju kojih tuženik može zahtijevati ispunjenje određene činidbe. Smatra kako se rješenje o ovrsi temelji na ugovoru o prodaji nekretnine od 31. prosinca 2007., te da je nakon raskida tog ugovora sporazumom od 1. srpnja 2011. tuženik mogao pokrenuti ovrhu na temelju ugovora od 23. siječnja 2008. i da bi samo takva ovrha egzistirala. Odluku o troškovima spora iz točaka II. i III. izreke pobijane presude osporava jer smatra nepravilnom odluku o glavnom zahtjevu.

3. Tuženik je podnio odgovor ne žalbu kojim osporava žalbene navode u cijelosti i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu. Traži trošak odgovora na žalbu u iznosu od 20.900,00 kn.

4. Tužitelj žalbom pobija prvostupanjsku presudu u cijelosti. Međutim, kako je pod točkom III. izreke naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 625,00 kn s pripadajućom zateznom kamatom, tuženik nema pravni interes pobijati presudu u tom dijelu. Stoga je na temelju odredbe čl. 358. st. 3. i čl. 367. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst,

25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) valjalo djelomično odbaciti žalbu kao nedopuštenu i riješiti kao u izreci ovog drugostupanjskog rješenja.

5. Presuda je u ostalom dijelu ispitana na temelju odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9. 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

6. Pobijana presuda nije zahvaćena niti jednom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, pa ni onu iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju se poziva žalitelj. Pobijana presuda sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama, a ti razlozi nisu u suprotnosti sa sadržajem izvedenih dokaza. Suprotno navodima tužitelja, sud svoj zaključak da ugovor o prodaji nekretnine nije raskinut, ne temelji isključivo na iskazima svjedoka, nego na brižljivoj ocjeni svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, kako je to propisano člankom 8. ZPP-a.

7. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u iznosu od 1.471.225,94 kn kao tražbine II. višeg isplatnog reda.

Odlučna je činjenica da tuženik za osporenu tražbinu raspolaže ovršnom ispravom i da je tu tražbinu osporio stečajni upravitelj u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem, a slijedom čega ga je sud na temelju odredbe članka 266. stavka 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) uputio na parnicu radi dokazivanja osnovanosti svojega osporavanja.

Tužitelj tvrdi da je stečajni upravitelj osporio tražbinu tuženika za koju raspolaže ovršnom ispravom, jer je ta tražbina prestala s obzirom na činjenicu da su parnične stranke raskinule ugovor o kupoprodaji nekretnine na koji se tražbina odnosi (plaćanje neplaćenog djela kupoprodajne cijene).

8. Prvostupanjski sud je utvrdio nespornim slijedeće odlučne činjenice, a koje žalitelj ne osporava žalbom:

- da su 31. prosinca 2007. tužitelj kao kupac i tuženik kao prodavatelj zaključili Ugovor o kupoprodaji nekretnine u Jadriji, u naravi dio kuće katastarske oznake čest. br. 6182/4 zgrada i dvor upisane u zk.ul. 7524 k.o. Zaton, poduložak 1. s opisom nekretnine etaža 127/529 dijela (.....), ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu od 246.000,00 EUR plativo u kunama (.....),

- da su potom stranke sklopile dodatak navedenom Ugovoru o kupoprodaji nekretnina od 31. prosinca 2007. kojim je umanjena ugovorena kupoprodajna cijena nekretnine s iznosa od 246.000,00 EUR na iznos od 228.407,00 EUR plativo u kunama, te su stranke sporazumno utvrdile da je kupac uplatio dio kupoprodajne cijene u iznosu od 96.924,00 EUR i da će ostatak cijene kupac platiti najkasnije do 30. ožujka 2008.,

- da su stranke 23. siječnja 2008. zaključile Ugovor o kupoprodaji nekretnine u Jadriji, upisane u zk.ul. 7524, k.o. Zaton z.k.č.br. 6182/4 zgrada i dvor površine 571 m², zgrada površine 163 m², dvor površine 408 m² i to etažni dio upisan u

podulošku 1. s opisom nekretnine etaža 127/259 dijela (.....), ugovorena je kupoprodajna cijena u iznosu od 246.000,00 EUR plativo u kunama (....),

- da su stranke 11. travnja 2008. sklopile dodatak navedenog Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 23. siječnja 2008. kojim je umanjena ugovorena kupoprodajna cijena nekretnine s iznosa od 246.000,00 EUR na iznos od 228.407,00 EUR plativo u kunama, koji će iznos biti uplaćen najkasnije do 30. svibnja 2008. putem kredita odobrenog kupcu od Banke Celje d.d. te su stranke sporazumno utvrdile da je kupac uplatio dio kupoprodajne cijene u iznosu od 96.924,00 EUR i da će ostatak cijene u iznosu od 131.483,00 kn kupac platiti najkasnije do 30. svibnja 2008.,

- da je po prijedlogu tuženika kao ovrhovoditelja javni bilježnik donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave (izvoda iz otvorenih stavki od 12. studenog 2009.) poslovni broj Ovr-90/09 od 21. studenog 2009. radi naplate tužiteljeve dospjele tražbine u iznosu od 623.398,84 kn s pripadajućim kamatama i troškovima postupka, a stranke su učinile nespornim da se tražbina u iznosu od 587.621,57 kn odnosi na dio neplaćenog računa broj 01/07/lm od 31. prosinca 2007. izdanog na ime plaćanja ugovorene cijene za prodanu nekretninu iz navedenog ugovora o kupoprodaji od 31. prosinca 2007. Rješenje o ovrsi je postalo pravomoćno 4. prosinca 2009.

- da su stranke 7. lipnja 2011. sklopile Sporazumni raskid Ugovora o kupoprodaji nekretnina koji su stranke sklopile 31. prosinca 2007. i dodatak tog ugovora radi novonastalih okolnosti vezanih za pravno stanje nekretnine koja je predmet kupoprodaje, te su utvrdile da je kupovninu u iznosu od 246.000,00 EUR prodavatelj vratio kupcu, a da je kupac prodavatelju vratio posjed nekretnine,

- da je tuženik kao ovrhovoditelj na temelju ovršne isprave, pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-90/09 od 21. studenog 2009. podnio prijedlog za ovrhu radi naplate pravomoćno utvrđene tražbine te je nadležni Općinski sud u Šibeniku donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-1350/13 od 15. studenog 2013. protiv kojeg je tužitelj kao ovršenik podnio žalbu tvrdeći da je raskinut ugovor o prodaji na temelju kojeg je izdan račun koji predstavlja vjerodostojnu ispravu, pa je tužitelj upućen u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, te da je tužitelj pokrenuo parnicu na koju je upućen, a nadležni sud je u tom postupku donio presudu poslovni broj P-23/19-2 od 8. travnja 2020. kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev za proglašenje nedopuštenom ovrhe u predmetu Ovr-1350/13, protiv te presude je tužitelj podnio žalbu o kojoj još nije odlučeno,

- da je tuženik u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem prijavio tražbinu na temelju ovršne isprave rješenja o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku poslovni broj Ovr-1350/13 od 15. studenog 2013., da se osporena tražbina odnosi na potraživanje po osnovi računa izdanog 31. prosinca 2007. s osnove plaćanja preostale kupoprodajne cijene po ugovoru o kupoprodaji nekretnine od 31. prosinca 2007.

9. Suprotno žalbenim navodima tužitelja, pravilno je prvostupanjski sud na temelju navedenih nespornih činjenica zaključio da ugovorni odnos između parničnih stranaka kojim je tuženik kao prodavatelj prodao tužitelju kao kupcu nekretninu pobliže opisanu u ugovorima o kupoprodaji nekretnine od 31. prosinca 2007. i od 23. siječnja 2008. nije raskinut, a na temelju kojeg ugovornog odnosa je radi plaćanja preostalog neplaćenog djela ugovorene kupoprodajne cijene doneseno rješenje o

ovrsi. Naime iz navedenih ugovora, kao i iz sadržaja zapisnika o saslušanju svjedoka, inače zastupnika po zakonu parničnih stranaka prije nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečaja, proizlazi da se radi o jednom pravnom poslu i to kupoprodaji iste nekretnine za isti iznos kupoprodajne cijene, budući da je nakon sklapanja prvog ugovora o prodaji nekretnine od 31. prosinca 2007., na zahtjev tužitelja sklopljen novi ugovor o prodaji iste te nekretnine radi točne identifikacije nekretnine podobne za upis vlasništva nekretnine u zemljišne knjige. Naime, iz samih ugovora o kupoprodaji nekretnine proizlazi da se razlikuju samo u pogledu omjera etažnog vlasništva koji otpada na posebni dio (u ugovoru od 31. prosinca 2007. je navedeno 127/259, a u ugovoru od 23. siječnja 2008. je navedeno 127/529) dok su u preostalom dijelu glede opisa nekretnine i ugovorene visine kupoprodajne cijene identični. Osim toga, iz oba ugovora i njihovih dodataka proizlazi da sadrže identično utvrđenje da tužitelj kao kupac nije u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu tuženiku kao prodavatelju i naveden je identičan iznos neplaćenog dijela ugovorene kupoprodajne cijene.

10. Pravilno je zaključio prvostupanjski sud da iako su stranke u konkretnom slučaju sklopile dva ugovora o kupoprodaji iste nekretnine, Ugovor od 31. prosinca 2007. i Ugovor od 23. siječnja 2008., da je nedvojbeno da se po namjeri stranaka radilo o jednom pravnom poslu kupoprodaje nekretnine, temeljem kojeg je tužitelj kao kupac bio dužan tuženiku kao prodavatelju isplatiti kupoprodajnu cijenu za predmetnu nekretninu, a tuženik istom prenijeti nekretninu u vlasništvo (kupoprodaji iz čl. 376. i 377. Zakon o obveznim odnosima, „Narodne novine“ broj 35/05; dalje: ZOO). Nesporno da su stranke zaključile Sporazumni raskid ugovora od 7. lipnja 2011., međutim, pravilno je prvostupanjski sud zaključio da one nisu imale namjeru raskinuti predmetnu kupoprodaju, jer je ostao na snazi ugovor koji su sklopile 23. siječnja 2008. Prema tome, suprotno shvaćanju žalitelja, nije odlučno to što je u Sporazumnom raskidu Ugovor o kupoprodaji od 31. prosinca 2007. i njegovog Dodatka navedeno da je tuženik u cijelosti vratio tužitelju uplaćenu kupovninu u iznosu od 246.000,00 kn, a tužitelj tuženiku posjed nekretnine, jer do stvarnog povrata kupovnine i posjeda nekretnine nije niti došlo s obzirom na to da je na snazi, kasnije sklopljeni ugovor o kupoprodaji iste nekretnine za istu kupoprodajnu cijenu i njegov dodatak, a u kojem je navedeno da je dio cijene uplaćen i koliki je točno iznos ostao neplaćen, a na koji se odnosi ovršna isprava.

11. Stoga je neosnovan žalbeni navod tužitelja da bi Sporazumni raskid ugovora od 31. prosinca 2007. imao za posljedicu prestanak tuženikove tražbine prema tužitelju po osnovi isplate ostatka ugovorene kupoprodajne cijene, odnosno prestanak tražbine radi čije naplate je doneseno pravomoćno rješenje o ovrsi.

12. Kako je osnova tražbine, plaćanje preostale kupoprodajne cijene po ugovoru o kupoprodaji predmetne nekretnine, dokazana ovršnim ispravama, a visinu tražbine žalitelj nije posebno osporavao, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio neosnovanim tužbeni zahtjev.

13. Odluka o parničnom trošku iz točke II. izreke je pravilna kako po osnovu tako i visini (članak 154. stavak 1. i članak 155. ZPP-a), a tužitelj je istu osporio samo iz razloga jer je neosnovano smatrao da je tužbeni zahtjev trebalo prihvatiti.

14. Zbog navedenog je pobijanu presudu u točkama I. i II. izreke valjalo potvrditi kao pravilnu i zakonitu na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a i odlučiti kao u izreci ove presude.

15. Zahtjev tuženika za naknadu troškova žalbenog postupka odbijen je kao neosnovan jer troškovi za sastav odgovora na tužiteljevu žalbu, nisu bili potrebni za vođenje ove parnice (članak 155. stavak 1. ZPP-a).

Zagreb, 3. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **eb2ff-0022b**

Kontrolni broj: **0c55d-b6556-06364**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.